

Una experiència mística, musical i personal

Lídia Pujol presenta 'Iter Luminis', un viatge musical i emocional per monestirs de Catalunya de la mà de Teresa de Jesús i Ramon Llull

TONI POLO BETTONICA | Barcelona | 8 JUL 2015 - 20:12 CEST

Arxivat a: Lidia Pujol Patrimoni artístic Conservació art Música Cultura Art

Lídia Pujol a la Seu d'Ègara el 29 de maig passat. / MARC JAVIERRE KOHAN

Lídia Pujol no sap (ni ho pretén) separar el que fa personalment del que fa professionalment. Des del mes de març, inspirada per Ramon Llull i per Teresa de Jesús, està obrint el camí de la llum per monestirs “deixats de la mà de Déu” (tot i que alguns no estiguin tan perduts) de Catalunya amb *Iter luminis. Treballs i plaers d'amor*, una experiència musical, gastronòmica, local, sentimental, emotiva, que sorgeix de les gents de cada lloc i que avui ha presentat, pràcticament en vers, amb música en directe i amb la complicitat d'organitzacions d'on es representarà aquesta nova cerimònia de la llum de la cantant catalana. Les seves inquietuds personals, les mateixes que les musicals, l'han portat a recórrer el seu país amb actuacions que van molt més enllà de l'espectacle. “Crec que allò que 'es fa camí al caminar' només és cert si aquest caminar és orientat”, ha dit Pujol.

“Parlem d'experiències comunes i d'emocions que surten de cada persona, del cor que ens acompanya, dels músics, de la gent de cada poble”, ha explicat. “No sé si la paraula *comunitat* l'estava vivint gaire”, ha comentat, “fins que han entrat en la meva vida persones sense relació amb la música però amb ganes de compartir poesia, paraules, sentiments”. Això és el que ens ofereix, barrejant textos i cançons amb el cançoner del *Llibre vermell de Montserrat*, amb perles de Llull i de Teresa de Jesús, tot impregnat del caràcter de cada lloc, assaborint productes de la terra, gaudint del llegat patrimonial i de la natura.

Envoltada de companys com Teresa Forcades, Esther Vivas o Carles Duarte, Lídia Pujol ha defensat “una política que té persones que no s’amaguen rere un partit”, una manera d’entendre la vida semblant a la que preconitzaven Lull i Santa Teresa. “M’encanta parlar amb paraules de Teresa de Jesús i de Ramon Llull perquè és parlar del present”, ha reconegut. “No parlaven d’un món jeràrquic, sinó de persones, per això faig ús d’aquests dos grans místics i poetes que suposo que en l’actualitat, també estarien ficats en tots els merders que estem vivint”.

“Poeta i fangador sóc, i en tot faig feina tan neta que fango com un poeta i escric com un fangador”, ha recitat, citant Verdguer, per reflectir l’esperit d’aquestes actuacions, que tenen una bona part de música, una altra d’experiència comuna i una tercera de compromís total de la gent. “No parlo de coral, sinó de cor, perquè cada persona intervé, aporta, crea”, ha explicat Lídia Pujol, referint-se a persones que, desinteressadament (és a dir, amb tot l’interès), formen part d’aquest viatge místic, musical i intens.

L’*Iter luminis* d’enguany, que va començar al paranimf de la Universitat de Barcelona i ha passat per la Noguera, el Vallès Occidental, el Bages, l’Anoia i, diumenge passat, pel monestir de Santa Maria de Serrateix, al Berguedà, té la propera parada a la Torre de Vallferosa, a la Segarra, l’1 d’agost. Seguirà per la Catalunya central fins arribar de nou a Barcelona, a la basílica de Santa Maria del Pi, la darrera parada del viatge.